

☒

ახლა არ ვდარდობ, გათავდა, მორჩა
და მიხარია მე ეს აღგზნება.
დღე ფარულია, მზე აღარ მოსჩანს,
ღრუბელი ნელა მიიზღაზნება.

ვხედავ, მიდიან ქალთა რიგები
და მწუხარება ჩემი პროფილი.
მე მაწვალებენ სულ სხვა ფიქრები,
სულ სხვა ფიქრებით ვარ შეპყრობილი.

დგანან ხეები საყდრის მახლობლად,
(და გუშინ მოსვლა შენ მე დამპირდი)
და სიცოცხლეზე უფრო ახლოა
ახლა სიკვდილის გზა პირდაპირი.